

### • Biografia de Llorenç Villalonga relacionat amb Bearn.

Llorenç Villalonga neix a Palma de Mallorca el 1897, on també mor l'any 1980. Villalonga prové d'una il·lustre i aristocràtica família mallorquina, raó per la qual el retrat que arriba a fer del tipus de societat en què ha estat criat, respon també a la realitat que ell mateix ha viscut. Part important de la seva obra no ha estat publicada fins després de la guerra. De fet, Villalonga ja estat una descoberta per al gran públic després de la publicació i posterior èxit de *Bearn o La sala de les nines* (1961), la seva novel·la més important.

*Mort de dama* (1931) se serveix de la figura d'un personatge real –una vella aristòcrata illenca– per caricaturitzar-ne l'entorn fins a l'extrem, un món tradicional en extinció. Aquest mateix escenari és tractat de manera radicalment oposada a *Bearn* (1961) que, trenta anys després, servirà a l'autor per aconseguir una idealització mitificada d'allò que abans de la guerra havia deformat caricaturescament.

A partir del referent de la pròpia biografia, reconstrueix un món, una societat que ha deixat d'existir. *Bearn o la sala de les nines* és la seva obra principal i ens hi presenta un personatge de l'aristocràcia rural mallorquina, don Toni, que manifesta l'obsessió de conservar els seus records en unes memòries. De fet, aquesta intencionalitat es troba també al darrere de la literatura de Llorenç Villalonga. El text s'inicia amb un diàleg, gairebé teatral pel joc dramàtic de forces que s'hi expressa. Dona Maria Antònia, l'assenyada, és la que crida a l'ordre amb paraules amables. Don Toni en canvi, és una figura que a través del fragment endevinem, com un amant de la llibertat i de no posar fre al seu desig. El diàleg presenta un don Toni que no sembla voler amagar el seu passat, però que, alhora, es troba en un moment de pacte, d'entesa amb la seva esposa. Ella vol que faci desaparèixer tots els elements que tenen alguna cosa a veure amb les experiències, als seus ulls, pecaminosos; ja siguin llibres que han de ser cremats o actituds que han de ser confessades.

En referència amb la novel·la, Villalonga pren atenció especialment a la defensa del record (Don Toni escrivint les *Memòries*), de la memòria (Dona Maria Antònia).

Així doncs, *Bearn* és el centre i el punt culminant d'una producció narrativa i teatral que acaba convertint-se en una mena de memòries personals i, també col·lectives. Li interessa una literatura de reflexió, allunyada de la novel·la psicològica; aquesta novel·la és per tant centrada totalment en un objectiu mig didàctic i memorialístic que es proposava fer treballar l'enteniment del lector, i eternitzar per mitjà de l'art tots els records viscuts i totes les persones estimades.